

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree
Atmanand
Prakash

શ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ

જ્ઞાનસ્ય ભક્તેસ્તપસઃ ક્રિયાયાશ્ચ પ્રયોજનમ્ ।
શોધનાશ્ચિત્તવૃત્તીનામાત્મકલ્યાણસાધનમ્ ॥

જ્ઞાન, ભક્તિ, તપ અને ક્રિયા એ બધાનું એકમાત્ર પ્રયોજન
ચિત્તની વૃત્તિઓના સંશોધન દ્વારા આત્મકલ્યાણ સાધવું એ જ છે.

The sole object of knowledge, devotion, austerities and
religious rites, is the achievement of spiritual well-being
through the purification of mind.

પુસ્તક : ૯૩

૬

અંક : ૭-૮

વૈશાખ-જેઠ

૬

મે-જુન : ૯૬

આત્મ સંવત : ૧૦૦

વીર સંવત : ૨૫૨૨

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૨

શ્રીકુમારિજી

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	ગુરુદેવને ભૂલશો નહીં (કાવ્ય)	—	૩૭
(૨)	સત્. ચિત્ અને આનંદની જોળખ	અનુ. : ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ	૩૮
(૩)	ભાવનગરમાં આચાર્યપદ-દિક્ષા આદિ મહોત્સવની ભવ્ય ઉજવણી	—	૪૧
(૪)	પૂ. આત્મારામજી મહારાજના વિરલ વ્યક્તિત્વની આછેરી ઝલક	—	૪૩
(૫)	સ્વ. પૂ. આત્મારામજી મહારાજના ચાતુર્માસ	ટાઇટલ પેજ	૩

આ સમાના નવા આજીવન સહયત્રીઓ

✓ શ્રી રસીકલાલ યુનીલાલ શાહ	ભાવનગર
✓ શ્રી રજનીકાંત છોટાલાલ ભાવસાર	ભાવનગર
✓ શ્રી પંકજકુમાર હર્ષદરાય શાહ	ભાવનગર
✓ શ્રી કિરીટકુમાર રમણીકલાલ મહેતા	ભાવનગર
✓ શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ માનચંદ શાહ	ભાવનગર

જૈનનું પ્રામાણિકપણું

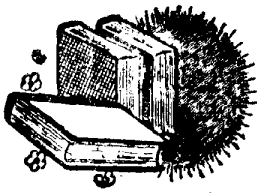
એક દિવસ સાંજે શ્રીમદ્ વાળુ કરીને શેઠ ત્રિભુવનદાસ ભાણુ સાથે મુંબઈના ચર્ચ ગેઘટ વિસ્તારમાં આવેલા બેન્ડ-સ્ટેન્ડ તરફ ફરવા ગયા હતા.

ત્યાં ફરતાં ફરતાં કેટલીક ધર્મ ચર્ચા થયા બાદ ત્રિભુવનદાસભાઈએ પ્રશ્ન પૂછ્યો :

‘ એક જૈનનું પ્રામાણિકપણું કેવું હોવું જોઈએ ? ’

તેમના ઉત્તરમાં શ્રીમદ્ નજીકમાં આવેલી મુંબઈની હાઇકોર્ટનો ઉચો ખૂરજ બતાવીને કહ્યું :

‘ પેલી દૂર જે હાઇકોર્ટ દેખાય છે, તેની અંદર બેસનાર જજનું પ્રામાણિકપણું જેવું હોય તેના કરતાં એક જૈનનું પ્રામાણિકપણું ઓછું તો ન જ હોવું જોઈએ, મતલબ કે એનું પ્રામાણિકપણું એટલું બધું વિશાળ હોવું જોઈએ કે તે સંબંધી કોઈને શંકા પણ ન થવી જોઈએ એટલું જ નહિ પણ તે અપ્રમાણિક છે એમ કોઈ કહે તો સાંભળનાર એ વાત સાચી પણ ન માને, એવું તેનું પ્રામાણિકપણું એટલે કે એક સાચા જૈનનું પ્રામાણિકપણું ’

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

ગુરુદેવને ભૂલશે નહીં

(ભૂલો ભલે ખીન્નું બધું....)

ભૂલો ભલે ખીન્નું બધું, ગુરુદેવને ભૂલશે નહીં;
અનંતા છ ઉપકાર એના, એ કદિ ભૂલશે નહીં.

મટકયા અનંતા ભવ માંહે, ત્યારે મળ્યું માનવપણું;
એ ગુરુદેવના ઉપકારને, માનવ બની ભૂલશે નહીં.

ઉપદેશ મુખેથી અર્પિયા, માનવ બની હરે લહ્યા;
અમૃત વાણીના દેનારની સામે, ઝેર ઠાલવશે નહીં.

જ્ઞાન દાન અર્પિને, સમજ કરાવી સ્વધર્મો તણી;
જ્ઞાન દાનના દેનારની, ખ્યાસા કદિ ઉલ્લંઘશે નહીં.

ધન કમાતા હો ભલે, સ્વામિપણું ધરશે નહીં;
ધન, વૈભવ, લક્ષ્મીમાં, મમપણું કરશે નહીં.

સેતાન મટી માનવ બનો, અધમ કૃત્યો કરશે નહીં;
જે કરે તે ભોગવે, એ વાત કદિ વિસરશે નહીં.

લાખો અરચતાં મળશે બધું, પણ સત્સંગીઓ મળશે નહીં;
'સોહમ્' સત્સંગીઓનો, સમાગમ કરવો ભૂલશે નહીં.

સત્, ચિત્ અને આનંદની ઓળખ

: પ્રવચનકાર :

યુગદંષ્ટા આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી

: અનુવાદક :

શ્રી કુમારજીવ દેસાઈ

દુનિયાના તમામ ધર્મો કોઈને કોઈ રૂપે આત્માને માને છે. આત્માની બ્યાખ્યા અને વર્ણનમાં ભલે મત-મતાંતર હોય પણ તેના અસ્તિત્વના સ્વીકારમાં કોઈ મતભેદ નથી. બધા ધર્મો આત્માની સત્તાને સ્વીકારે છે. એટલું જ નહીં. પણ બધા ધર્મો આત્માને ઓળખ્યા વગરની બધી સાધનાને રાખ પર લીંપણ કરવા સમાન વ્યર્થ માને છે. ગુજરાતના આદિ કવિ નરસિંહ મહેતા કહે છે....

“જ્યાં લગી આત્માતત્ત્વ ઝીન્યો નહીં,
ત્યાં લગી સાધના સર્વ જૂઠી ”

“જ્યાં સુધી સાધક આત્મતત્ત્વને જાણી
લેતો નથી, ત્યાં સુધી બધી સાધના મિથ્યા છે.”

એક બાબુ આસ્તિકો આત્મતત્ત્વને ઓળખવાની વાત કરે છે, તો બીજી બાબુ પંચભૂતોથી બનેલા શરીર સિવાય આત્મા જેવી અન્ય કોઈ અલગ વસ્તુ નથી, તેમ માનનારા નાસ્તિકો છે.

શરીર કે અન્ય કોઈ રૂપમાં આત્માના અસ્તિત્વને ઇન્કાર કરનારા આધુનિક ભૌતિકવાદીઓ એમ કહે છે કે આત્મા-પરમાત્મા એ બધાં તો ઢાંગ-ધર્તીંગ છે. જ્યાં આત્મા જ નથી, ત્યાં એને ઓળખવાની જરૂર શી? આ માન્યતા ધરાવનારાઓ માટે આત્માને વિવિધ પ્રમાણોથી સિદ્ધ કરવો અનિવાર્ય બને છે. આસ્તિકોને માટે પોતાને સમજવા અને આત્મા તથા એની શક્તિઓને પારખવા માટે પણ આત્માને સિદ્ધ કરવો જરૂરી છે.

વિભિન્ન પ્રમાણ :

પ્રાચીન નાસ્તિકો કહે છે કે આત્મા નામની કોઈ ભિન્ન વસ્તુ નથી, આ શરીર જ આત્મા છે. જેવી રીતે ઘાડયાળના ગુદાં ગુદાં ભાગોને યોગ્ય રીતે જોડવાથી તે ટક્ર ટક્ર અવાજ કરતી ચાલે છે, એ જ રીતે પૃથ્વી, જલ, અગ્નિ, વાયુ અને આકાશ આ પાંચ ભૂતોના મળવાથી આ શરીર બન્યું છે. સ્પર્શેન્દ્રિયથી અનુભવ કરનાર અને જીભથી પંચભૂતોના સ્વાદનો અનુભવ કરાવનાર કોણ છે? જો આંખ, કાન, નાક, જીભ અને સ્પર્શેન્દ્રિયમાં પોતાનામાં જ આ બધે અનુભવ કરવાની શક્તિ હોય તો મૃત શરીરમાં રહેલી ઈંદ્રિયો આ અનુભવ-સંવેદન કેમ નથી કરી શકતી?

આનાથી એ સિદ્ધ થાય છે કે એ પંચ-ભૂતોનો અને ઈંદ્રિયોના વિષયોનો દૃષ્ટા કે સંવેદનકર્તા કોઈ ભિન્ન તત્ત્વ છે. શરીર ખુદ એ બધી બાબતોનું કે ઈંદ્રિય-વિષયોનું દૃષ્ટા કે સંવેદન અનુભવનાર હોય તો મૃત શરીર પણ અવશ્ય દૃષ્ટા, જ્ઞાતા અને સંવેદન અનુભવનાર હોય, પરંતુ એમ તો થતું નથી. આથી અંતે એમ માનવું પડશે કે આ દેશ્યોને જોનાર, બાણનાર અને સંવેદન અનુભવનાર અન્ય કોઈ તત્ત્વ છે અને તે આત્મા છે.

માંસ અને રક્ત જેવી રીતે જીવમાં છે, તેવી રીતે હાથમાં પણ છે પાંચેય ભૂત જેવી રીતે જીવમાં છે તેવી રીતે હાથમાં પણ છે, તો પછી એવું કયું કારણ છે કે ખાટો, મીઠો

મે-મુન : ૯૬]

૩૬

વગેરે સ્વાદનો અનુભવ માત્ર એકત્રી જીભ જ કરે છે. હાથ કેમ નથી કરતા? જ્યારે હાથ અને જીભ બંને શરીરના અવયવ છે અને બંનેમાં પાંચમહાભૂત સમાન છે. આ ભિન્નતા એ બતાવે છે કે દેહથી ભિન્ન એવું બીજું કોઈ તત્ત્વ છે, જે આ બધાનું સંચાલન કરે છે. જો દેહ અને ઇંદ્રિયો જ એનું સંચાલન કરતી હોત, તો મૃત શરીર અને એ શરીર સાથે સંબંધિત ઇંદ્રિયો કેમ સંચાલન નથી કરતી?

તમે અહીંયા વ્યાખ્યાન સાંભળવા બેઠા છો, પરંતુ કાનમાં આંગળીઓ નાખીને અને આંખો વધુ પહોળી કરીને વ્યાખ્યાન સાંભળવા ઇચ્છો તો શું સાંભળી શકશો? આંખો જોવાનું કામ કરે છે અને કાન સાંભળવાનું, પરંતુ આ વ્યવસ્થાને ઊત્તરોત્તર દેવામાં આવે તો? એટલે કે આંખો ખંધ કરીને કાન પાસે જોવાનું કામ કરાવવામાં આવે તો કોઈ વસ્તુ જોઈ શકાશે નહીં. એ રીતે જો કાનમાં આંગળીઓ નાખીને, આંખો પાસે સાંભળવાનું કામ લેવામાં આવે તો તમે સાંભળી નહીં શકો. જે ઇંદ્રિય જે કાર્ય માટે છે તે જ કાર્ય તેનાથી થઈ શકે છે, બીજું નહીં.

ઇંદ્રિયોનો રાજા : આત્મા

હું સુખી છું કે દુઃખી છું એવું જ્ઞાન શું આંખ વગેરે કોઈપણ ઇંદ્રિયને થાય છે? ના. આ જ્ઞાન તો આ બધી ઇંદ્રિયોના રાજા આત્માને જ થાય છે. હકીકતમાં વાત એવી છે કે, સાંભળવા, જોવા, સુંઘવા, ચાખવા સુખ-દુઃખ કે ઠંડી-ગરમીના અનુભવ કરનાર કોઈ બીજું જ છે. કાન, આંખ વગેરે તો સુંઘવા, ચાખવા વગેરે કાર્ય માટેનાં ઉપકરણ (સાધન) છે. તે સાંભળવાવાળો, જોવાવાળો, સુંઘવાવાળો, સુખ-દુઃખ, ઠંડી-ગરમી વગેરેનો અનુભવ કરવાવાળો આત્મા છે.

જો ઇંદ્રિયો જ આ કામ કરી શકતી હોત તો તે મૃત અવસ્થામાં કેમ નથી કરતી? કોઈ

પ્રશ્ન કરે કે તમે શરીરથી ભિન્ન એવા આત્માને આ બધાને જાતા-દ્રષ્ટા કહો છો, તે દેહની મૃત અવસ્થામાં જોવા, સાંભળવાનું કામ કેમ નથી કરતો? તેનો ઉત્તર સ્પષ્ટ છે કે એ સમયે મૃતકનો આત્મા શરીરમાંથી નીકળીને અન્યત્ર ચાલ્યો જાય છે, જ્યાં મૃતકને કર્મ અનુસાર યોગ્ય મળે છે.

જો કોઈ એમ કહે કે દરેક ઇંદ્રિય પોતાનું નિયત કાર્ય જ કરી શકે છે અને તેનાથી બીજી ઇંદ્રિયનું કાર્ય નથી થઈ શકતું. આમ ઇંદ્રિયોથી જ કામ ચાલતું હોય, તો આત્માને માનવાની શી જરૂર? આનો ઉત્તર અગાઉ આપ્યો છે, તેમ છતાં પાંચ ઇંદ્રિયોથી ભિન્ન આત્મતત્ત્વને અલગ માનવાની વાતને ઉદાહરણથી સ્પષ્ટ કરું.

ધારો કે તમે પાપર ખાવ છો. આ સમયે જીભ તેનો સ્વાદ જાણી રહી છે. નાક તેની સુગંધનો અનુભવ કરી રહ્યું છે. આંખો તેનો આકાર જોઈ રહી છે. કાન તેનો ચરચર-થવા-વાળો શબ્દ સાંભળી રહ્યો છે અને હાથ તેના સ્પર્શનો અનુભવ કરી રહ્યો છે. ઇંદ્રિયોના આ પાંચ વિષયોનું સંમિલિત જ્ઞાન તો કોઈ પણ એક ઇંદ્રિયને થવું અસંભવ છે, કારણ કે એક ઇંદ્રિય માત્ર પોતાના જ નિયત વિષયને જાણી કે અનુભવી શકે છે.

જો એક જ ઇંદ્રિય રૂપ, રસ, ગંધ, સ્પર્શ અને શબ્દ આ પાંચેય વિષયને જાણી શકે તો પાંચેય ઇંદ્રિયોને જુદી જુદી બનાવવાની જરૂર શી હતી? આ જ કારણ છે કે આ પાંચેય ઇંદ્રિયોએ મદ્દલ કરેલા વિષયો પાંચ ઇંદ્રિયોના સિવાય જે જાણે છે તે તમારો જાતા-દ્રષ્ટા આત્મા જ છે, જે એક સાથે આ પાંચેય ઇંદ્રિયોના વિષયોનું મદ્દલ અને અનુભવ કરે છે.

એક બીજું ઉદાહરણ જોઈએ.

તમે મારા વ્યાખ્યાનના શબ્દોને સાંભળો છો, એના એ જ શબ્દો હંમેશા તો બોલી શકાય

૪૦.

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

નહીં વ્યાખ્યાનનાં શબ્દો પાછળથી તમને યાદ રહે છે કે મહારાજે આજે વ્યાખ્યાનમાં અમુક વાત કહી હતી.

હું તમને પૂછું છું કે વ્યાખ્યાનના શબ્દો કાલાન્તરે યાદ કરાવનાર કોણ? શું શબ્દોને સ્મરણમાં રાખતી કોઈ છઠ્ઠી ઇન્દ્રિય છે? એ જ રીતે તમે મારો ચહેરો જોયો. જો હું મહિના-એ મહિના પછી તમારે ત્યાં આવું તો તમે મારા ચહેરાને યાદ કરીને મને તરત જ ઓળખી જશો. આ બધું સાંભળવું અને જોવું એ કોને યાદ રહે છે? તમારા શરીરમાં બિરાજમાન જ્ઞાતા-દેહા, અવેનાશી, ચિદાનંદ આત્માને જ આ બધું સ્મરણ રહે છે, એટલે પાંચે ઇન્દ્રિયોથી જૂઠું, જોયેલી-સાંભળેલી વાતોને યાદ રાખનાર આત્મા નામના તરવને માન્યા વિના છૂટકો જ નથી.

એક સ્ત્રી વસ્ત્ર અડકારથી સુશોભિત બનીને કોઈ મગાને ત્યાં જઈ રહી છે. રસ્તામાં એના પુત્રએ તેને જોઈને પૂછ્યું, “મા કયાં જાય છે?” કોઈ કામીને તેને જોઈને કામબુદ્ધિથી પ્રેરિત થઈને તેની છેડતી કરવાનું સૂચે છે. એટલામાં એક સંતે તેને જતી જોઈ, તો તેને વિરક્ત ભાવથી જોઈને આગળ વધી ગયા.

એક જ દશ્યને ત્રણ વ્યક્તિઓએ જોયું અને ત્રણેને ગુઠા ગુઠા ભાવ જાગ્યા. આ ત્રણેને અલગ-અલગ બુદ્ધિ આપનાર કોણ? આત્મા જ ભિન્ન ભિન્ન બુદ્ધિ આપે છે. જોવાનું કામ ભલે એક ઇન્દ્રિય-નેત્ર એ કયું હોય, પરંતુ વિભિન્ન પ્રકારના સંવેદનનું કામ કરનાર તો આત્મા જ છે અને તે તમામમાં ગુદો ગુદો છે.

(ક્રમશઃ)

ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈનું એન્ટવર્પમાં અભિવાદન

બેલ્જિયમના એન્ટવર્પ શહેરની જે. સી. સી. એ સંસ્થા દ્વારા લાર સ્ટ્રીટમાં આવેલા વિશાળ હોલમાં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈના પ્રવચનો યોજાયા હતા. આમાં સંસ્કૃતિ, ધર્મ, પર્યાવરણ અને આવતી સદીના સમાજને અનુલક્ષીને વિવિધ વિષયોની છણાવટ કરી હતી. આ પ્રસંગે એન્ટવર્પના ભૂતપૂર્વ ગવર્નર અને સ્ટેટ મિનિસ્ટર શ્રી કિંગ્સ બર્ગને તેઓનું અભિવાદન કર્યું હતું અને પ્રસિદ્ધ ઉદ્યોગપતિ શ્રી વિજય શાહે શાલ ઓઢાડીને સન્માન કર્યું હતું. આ તળકડે યોજાયેલા જનમંદિર અને ઉપાશ્રયના શિલાન્યાસના કાર્યક્રમમાં એન્ટવર્પના મેયર તથા વર્તમાન ગવર્નર ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ પ્રવાસ દરમિયાન ઇન્ટરનેટ અને મલ્ટિ મીડીયા પર જેન ધર્મ અને જૈનદર્શન મૂકવાના કાર્યક્રમને આગરી સ્વરૂપ આપવામાં આવ્યું.

મે-જુન : ૯૬]

૪૧

ભાવનગર શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક સંઘના ઉપક્રમે દાદાસાહેબ જૈન દેરાસરના વિશાળ પટ્ટાગણમાં આચાર્યપદ પ્રદાન, દીક્ષા આદિ મહોત્સવની ભવ્ય ઉજવણી

૫. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી વિજયસૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી મ. સા., ૫. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી વિજયકુંઢકુંઢસૂરીશ્વરજી મ. સા., ૫. પં. શ્રી શીલચંદ્રવિજયજી મ. સા. આદિ સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજોની શુભ નિશ્રામાં ભાવનગર મધ્યે દાદાસાહેબ જૈન દેરાસરના વિશાળ પટ્ટાગણમાં ગત તા. ૩૦-૧-૯૬ થી તા. ૩-૨-૯૬ દરમિયાન કુ. નીપાએન અરવિંદભાઈ મહેતા (ઘેટીવાળા) ની ભાગવતી પ્રવ્રજ્યા, ૫. પૂ. પંન્યાસ શ્રી શીલચંદ્રવિજયજી મ. સા.ના આચાર્યપદ પ્રદાન મહોત્સવ, વિવિધ પૂજનો તથા પુસ્તક વિમોચન કાર્યક્રમ આદિની ભવ્ય ઉજવણી કરવામાં આવી હતી.

આ શાસન પ્રભાવક મહોત્સવને અનુલક્ષીને શેઠ શ્રી શ્રેણિકભાઈ કસ્તુરભાઈ શેઠ, મનુભાઈ ઘડીયાળી, જીતુભાઈ પંડિત, છબીલદાસ, વસંતભાઈ આદિ મુંગઇ, અમદાવાદ, બેંગલોર વગેરે સ્થાનોએથી વિશાળ ભાવિક વર્ગ ઉપસ્થિત રહ્યો હતો. ભાવનગરના અગ્રણીઓ શ્રી મનમોહનભાઈ તંબોળી, સૂર્યકાંતભાઈ, ખાંતિભાઈ, ફરીટભાઈ, દીનુભાઈ શાહ આદિ આગેવાનો ખાસ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

મહોત્સવ નિમિત્તે દાદાસાહેબ દેરાસરના વિશાળ પટ્ટાગણને વિવિધ સુશોભનોથી શણગારવામાં આવ્યો હતો. મુંદર પુસ્તક પ્રદર્શન તથા પૂ. સાધ્વીજી મહારાજો દ્વારા જ્ઞાન પ્રદર્શનનું આયોજન મેરુ ઉદ્યાનમાં કરવામાં આવ્યું હતું, જેને લાભ સંકળ સંધે ઉમળકાભેર લીધો હતો.

વર્ષાદાનના ભવ્ય વરઘોડાનું આયોજન શ્રી પ્રાર્થના જૈન યુવક મંડળ દ્વારા કરવામાં આવેલ, જેમાં અનેક પાઠશાળાના બાળક-બાલિકાઓએ વિવિધ વેશભૂષા, બે ગજરાજ, બહાર-ગામથી તેમજ સ્થાનિક બેન્ડો આદિ દ્વારા શાસન પ્રભાવક આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ વર્ષાદાનનો ભવ્ય વરઘોડો ભાવનગર રિયલ મોટા દેરાસરેથી ચડી દાદાસાહેબના વિશાળ પટ્ટાગણમાં ઉતર્યો હતો.

મહોત્સવ દરમિયાન દરરોજ જુદા જુદા પૂજનો અને રાત્રીના ભાવનાના કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવામાં આવેલ જેમાં ભાવનગર ઉપરાંત બહારગામથી ગાયકો અને સંગીતકારોએ પધારી ભક્તિરસની રમઝટ યોદાવી હતી.

તા. ૩-૨-૯૬ના રોજ પૂ. પંન્યાસ શ્રી શીલચંદ્રવિજયજી મ. સા.ને આચાર્યપદ પ્રદાનથી વિભૂષિત કરવાના પ્રસંગે વિશાળ જનસમુદાય ઉપસ્થિત રહ્યો હતો. પૂ. આચાર્યશ્રી સૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી મ. સા., પૂ. આ. શ્રી કુંઢકુંઢસૂરીશ્વરજી મ. સા. આદિની શુભ નિશ્રામાં પૂ. પંન્યાસશ્રી શીલચંદ્રવિજયજી મ. સા.ને આચાર્યપદથી વિભૂષિત કરવામાં આવ્યા હતા. નૂતન આચાર્યશ્રીનું નામ પૂ. આચાર્ય શ્રી શીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા. રાખવામાં આવેલ. આજ દવસે કુ. નીપાએનની ભાગવતી દીક્ષાનો ભવ્ય કાર્યક્રમ યોજાયેલ નૂતન સાધ્વીજીનું નામ સાધ્વી શ્રી નમિતાશ્રીજી મ. રાખવામાં આવેલ હતું.

૪૨

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પૂ. પંન્યાસ શ્રી શીલચંદ્રવિજયજી મ. સા. લિખીત વિવિધ ગ્રંથોના વિમોચન પ્રસંગે ભાવનગરના આંગણે પધારેલા મહાન વિદ્વાનોનું બહુમાન કરવાનો એક સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ યોજવામાં આવેલ, જેનું દીપ પ્રગટાવી ભાવનગર જૈન સંઘના પ્રમુખ શ્રી મનમોહનભાઈ તળોળી તથા અતિથિવિશેષ ડીરેક્ટર એન્ડ સેશન જજ શ્રી શિરીષભાઈ ટોળીયાના શુભહસ્તે ઉદ્ઘાટન કરવામાં આવ્યું હતું.

અથ વિમોચનમાં વિદ્વાન શ્રી હરિવલ્લભ ભાયાણીના પ્રમુખસ્થાને પુસ્તક અનુસંધાન હતું વિમોચન શ્રી ચંપકભાઈ વગરા, છંદોનું વિમોચન શ્રી જયંતભાઈ કોઠારી, કૃપારસ કોષનું શ્રી હરિવલ્લભ ભાયાણી અને સુંદર ચિત્રાવલી “અમારી ઘોષણાનો દસ્તાવેજ”નું વિમોચન શ્રી પંકજભાઈ શેઠના શુભહસ્તે કરવામાં આવેલ ઉપરોક્ત બધા જ વિદ્વાનોનું બહુમાન ભાવનગર શ્રી સંઘના હોદ્દાદારો દ્વારા કરવામાં આવેલ. વર્ષોથી જૈન શાસનની ધાર્મિક શિક્ષકો તરીકે સેવા બજાવતા શિક્ષકો વેજલપુર નિવાસી શ્રી શાંતલાલ શુભાળયંદ, બોટાદના શ્રી મોહનભાઈ અને પાલીતાણાના શ્રી કપૂરચંદભાઈ ભાસ્તરનું પણ આ પ્રસંગે બહુમાન કરવામાં આવ્યું હતું.

આચાર્યપદ પ્રદાન પ્રસંગે પૂ. આ. શ્રી સૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી મ. સા., પૂ. આ. શ્રી કુંદકુંદસૂરીશ્વરજી મ. સા. તથા નૂતન આચાર્ય શ્રી શીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા.ને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના હોદ્દાદારો દ્વારા કામળી વહોરાવવામાં આવી હતી આ પ્રસંગે નૂતન આચાર્ય ભગવંત શ્રી શીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા.એ શ્રી ભાવનગર સંઘ તથા અહિંની અન્નેડ એવી ત્રણ મહાન સંસ્થાઓ જેવી કે શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા અને શ્રી યશોવિજયજી ગ્રંથમાળાનું સાહિત્યિક ક્ષેત્રે કેવું બેનમુન પ્રદાન છે તેનો ખાસ ઉલ્લેખ કરેલ. આ સંસ્થાઓ દ્વારા જૈન જગતને સાહિત્ય ક્ષેત્રે અને સમાજને કેવી મહાન ભેટો ધરી છે તેનો વિસ્તારથી ઉલ્લેખ કરેલ તેમાં પણ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ જે પૂ. મુનિ શ્રી જંબૂવિજયજી મ. સા. દ્વારા બહાર પાડેલ ગ્રંથ શ્રી ‘દ્વંદ્વશારં નયચક્રમ’ કે જે આજે સમગ્ર વિશ્વમાં ખૂબ જ કિંમતી ગ્રંથ છે તેની ભૂરી ભૂરી અનુમોદના કરેલ અને આ સંસ્થાઓ માટે દરેકને કંઈક કરી છુટવાની પ્રેરણા આપેલ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા દ્વારા પ્રકાશિત પુસ્તકોનું વેચાણ કેન્દ્ર આ આચાર્યપદ પ્રદાન પ્રસંગે શ્રી દાદાસાહેબના પટ્ટાંગણમાં ઉભું કરવામાં આવેલ જેમાં સકલ શ્રી સંઘ દ્વારા સારો એવો સહયોગ પ્રાપ્ત થયેલ.

સમગ્ર મહોત્સવનું સુંદર આયોજન ભાવનગર શ્રી સંઘના અગ્રણીઓ તથા પ્રાર્થના જૈન યુવક મંડળના યુવાન આગેવાનો શ્રી મનીષભાઈ કનાડીયા, શ્રી ભરતભાઈ શાહ આદિ અનેક યુવાનો દ્વારા તન, મન ધનથી કરવામાં આવેલ.

ચાતુર્માસ
નિર્ણય

પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી ચિત્રચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ
પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી શીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ
આદિનું આગામી સંવત ૨૦૫૨ નું ચાતુર્માસ ભાવનગર મધ્યે,
શ્રી દાદાસાહેબ તથા શ્રી કૃષ્ણનગર જૈન દેરાસર-ઉપાગ્રથે નક્કી થયેલ છે

મે-જુન : ૯૬]

૪૩

પંજાબમાં મૂર્તિપૂજનો જયનાદ ગળાવનારા, સંવજ્ઞશાખાના સર્વ પ્રથમ સૂરિદેવ,
 ન્યાયાભોનિધિ સુવિહિત શિરમોર, જિનાગમના જ્યોતિર્ધર
 પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજયાનન્દસૂરીશ્વરજી મહારાજ
 (શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજ) ના સ્વર્ગવાસદિન
 જેઠ સુદ આઠમના (૧૯૫૨-૨૦૫૨) શતાબ્દી વર્ષ નિમિત્તે...

પૂ. આત્મારામજી મહારાજના વિરલ વ્યક્તિત્વની

આંછેરી ઝલક

ચોત્રીસ વર્ષ પૂર્વેની આ વાત છે. જેના તેજભર્યા છતાં અમી વરસાવતા નયનો દુર્મનોના ઢાવાનળને પ્રસાંત કરી શકતાં, જેની સુખાકૃતિ ઉપર સદા પ્રહ્લતેજ ગેલ કરતું, જેની વાણી સદા વિજયની વધામણીઓ માટે જ વપરાતી અને જેનું જીવનક્ષેત્ર નિસ્વાય પ્રશ્નસેવા હતું; તે મહાપુરુષની આજથી (વિ. સં. ૧૯૮૬ થી) ૩૪ વર્ષ પૂર્વે જીવનલીલા સફેદાઈ, તે દિવસે પંજાબ પોક મૂકી, ગુજરાત ગાંડુ બન્યું, કાઠીયાવાડ કરમાયું ને માળવા-મેવાડ જાણે મરવા પડ્યું. આજે ચોત્રીસ વર્ષના પડળોને ચીરીને પણ એ વાત કેટલાક ધર્મી હૈયાને ધૂપા આંસુ સરાવે છે. જ્યારે ચોમેર દંભીઓની દંભલીલા વિસ્તરી રહી છે, ઇતરો તરફથી અસહ્ય આઘાતો થાય તેના કરતાં વધુ, ઘરમાં ઢાવાનળો ભભૂકી ઊઠ્યા છે, ત્યારે આવા એક પુણ્ય પુરુષની હાજરી પણ બસ છે, એમ યાદ કરીને જૈન જગત આજે રડી રહ્યું છે. એ મહાપુરુષ તે પાંચાલ પંચાનન, સદ્ધર્મોદ્ધારક, ન્યાયાભોનિધિ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયાનન્દસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ! આજે એ પ્રતાપી મહાપુરુષની પુણ્ય સંવત્સરી છે.

શાસનની સેવામાં એઓશ્રી શ્રીમદે જીવન સમર્પણ કર્યા બાદ, એમની જીવન ક્ષણો આપણા માટે અનુકરણીય આદર્શો સમી બની હતી. 'મારું' તે 'સાચું', નહિ 'પરંતુ' 'સાચું' તે 'મારું' સ્વીકારવાની સરળ ને સત્યમવેષક બુદ્ધિના યોગે જ એઓશ્રી સ્થાનકવાસી પથમાંથી નીકળી મૂર્તિપૂજક સંપ્રદાયમાં ભળ્યા. એમણે સમર્થ જ્ઞાની હોવા છતાં, ગુરુની નિશ્રા પણ સ્વીકારી અને જિનાજ્ઞાની પરવશતા તો તેઓની રંગે રંગે પ્રસરી ચૂકી હતી પરંતુ એવા પુણ્ય પુરુષને નામે અનેક વ્યક્તિઓ એમના પરમ વારસદારો હોવાની હદ બહારની જાહેર બળદો ફેલાવવા છતાં, એ પુણ્ય નામને અપમાનીત કરે તેવી પ્રવૃત્તિ કરી રહેલ છે. મોટાને નામે કમાઈ આવાની એ આલખાજી છે. એ મહાપુરુષને અમેરીકામાં મળતી 'સર્વ ધર્મ પરિષદ'માં ભાગ લેવા માનંબયું નિમંત્રણ મળ્યું. એક તન્દ્ર ધર્મ પ્રચારના સંયોગો ને બીજી તન્દ્ર સાધુના! ધર્મ પ્રચાર કરે કે સાધુતા સાચવે? પરંતુ એ એવા સમયસ કિંવા સમયધર્મી ન હતા, એ તો સર્વજ્ઞ ધર્મના ગુલામ હતા. એમણે જોયું કે સાધુતા વેચીને કરેલો ધર્મનો પ્રચાર એ અધર્મ પ્રચાર છે! એમાં સ્વેચ્છાચાર રહેલો છે. યાદ રહે કે આ કાંઈ ધર્મ ઉપર આક્રમણ ન હતું કે અપવાદ સેવાય! આવા મહાત્માના જીવનમાંથી જનતાને કાંઈ ને કાંઈ શીખવાતું, સમજવાતું ને જીવનમાં ઉતારવાતું મળે, એ માટે એઓશ્રીની સ્વર્ગવાસ તાથ દર વર્ષે આ દિવસે (જેઠ સુદ ૮) ઉજવાય છે. એ મહાપુરુષ પોતાના સમયમાં અદ્વિતિય

૪૪

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

પ્રભાવક અને પરોપકારી હતા. પંજાબ અને બીજા પ્રદેશોમાં તેઓશ્રીએ પ્રભુ ધર્મને અને ખોટા પ્રચાર કર્યો હતો. સેંકડોને ઉન્માગે જતા બચાવ્યા હતા હજારોને સન્માર્ગમાં સ્થિર કર્યા હતા. પ્રબળ વિરોધ સામે તેઓશ્રી નીડરતાથી ઝૂમ્યા હતા અને મિથ્યાત્વનું ખંડન કરવામાં, રાત દિવસ લગભગ અપ્રમત્ત રહ્યા હતા. તેઓશ્રીએ રચેલા ગ્રંથો, આજના વાતાવરણમાં અપૂર્વ માર્ગદર્શક નીવડે તેમ છે, જેનો સ્વ. પૂજ્યપાદશ્રીજીના પ્રવચનમાંથી સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવી શકે તેમ છે.

શ્રી જૈનશાસનમાં જન્મતિથિ માત્ર શ્રી તીર્થંકર દેવોની જ ઉજવાય છે. તે તારકાના બવની ગણના પણ સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિથી જ ગણાય છે માટે ચતાખંડની ગણના જન્મ તિથિથી નહિ પણ દીક્ષા તિથિથી અથવા સ્વર્ગ તિથિથી જ કરવી જોઈએ. આવા પ્રકારની ઉજવણીમાં પણ એ મહાપુરુષના જીવનકાર્યોને જોખ લાગે એવું કાંઈ કરવું ન જોઈએ, પરંતુ એમના લખેલા ગ્રંથો અને તેઓશ્રીના વાસ્તવિક જીવનનો જ પ્રચાર થવો જોઈએ.

(જૈન પ્રવચન વર્ષ-૨ તથા વર્ષ-૭ ના અંકમાંથી)

-સંપાદકીય નોંધમાંથી સંકલિત.

- ❑ 'સમય ધર્મ' ની વાતો કરનારાઓને એઓશ્રીનું જીવન યોધપાઠ રૂપ છે. જ્યારે શાસનસેવકની સત્યદશાનો અનુકરણીય ચિતાર પણ એમાંથી મળે છે !
- ❑ એ મહાપુરુષ જેમ વિદ્વાન્ હતા તેમ વિનમ્ર હતા અને જેમ સેવ્ય હતા, તેમ એમનામાં શાસન સેવકને છાજતી લાયકાત પણ હતી !

પૂજ્યપાદ આત્મારામજી મહારાજને એટલે...

❑ શાસનની પ્રભાવના	અને	અધ્યાત્મની ઉપાસના
❑ પુણ્યનો પ્રભાવ	અને	સામર્થ્યનો પ્રતાપ
❑ નર્મશીખ ગીતાઈતા	અને	હાડોહાડ બવળીરુતા
❑ ધર્મમાર્ગનો જયકાર	અને	ઉન્માર્ગમાં સૂનકાર
❑ મૂર્તિપૂજનું સમર્થન	અને	પ્રભુભક્તિનું સમર્પણ
❑ સત્ય તત્ત્વનો સ્વીકાર	અને	આજ્ઞાધર્મનો આધાર
❑ તત્ત્વનો અર્થંડ અભ્યાસ	અને	સ્વત્ત્વનો સતત અધ્યાસ
❑ આગમેનું અનુશીલન	અને	શાસ્ત્રગ્રંથોનું પરિશીલન
❑ પ્રવચનની મહાન્ શક્તિ	અને	કવિતામય પરમભક્તિ
❑ ભવ્યજનોનો નિસ્તાર	અને	ભક્તજનોનો ઉદ્ધાર

- ❑ વિક્રમ સંવત ૧૮૬૩ માં પંજાબના લાહોર-મુકામે જન્મ ધારણ કરનારા,
- ❑ વિક્રમ સંવત ૧૯૧૦ માં પંજાબના માલેર કોટલા મુકામે હુંકડ દીક્ષા પામનારા,
- ❑ વિક્રમ સંવત ૧૯૩૨ માં ગુજરાતના અમદાવાદ મુકામે સંવેગી દીક્ષા સ્વીકારનારા,
- ❑ વિક્રમ સંવત ૧૯૪૩ માં સૌરાષ્ટ્રના પાલીતાણા મુકામે શ્રીસંઘ દ્વારા આચાર્યપદે આરૂઢ થનારા અને
- ❑ વિક્રમ સંવત ૧૯૫૨ માં પંજાબના ગુજરાનવાલા મુકામે સમાધિમય કાળધર્મ પામનારા, મહાપ્રભાવક સૂરિદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજને અનન્ત વંદના....

સ્વ. પૂ. શ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી (પૂ. આત્મારામજી)

મ. સાહેબના ચાતુર્માસ

જન્મ : સંવત ૧૮૬૩ - લહેરા

સ્થાનકવાસી દીક્ષા : સંવત ૧૯૧૦ - માલેરકોટલા

સંવત	ચાતુર્માસ	સંવત	ચાતુર્માસ
૧૯૧૧	- સરસારાણીયા	૧૯૩૨	- અમદાવાદ
૧૯૧૨	- સરગથલા	૧૯૩૩	- ભાવનગર
૧૯૧૩	- જયપુર	૧૯૩૪	- ભેધપુર
૧૯૧૪	- પાલી	૧૯૩૫	- લુધીયાણા
૧૯૧૫	- જયપુર	૧૯૩૬	- ઝંડીઆલાગુરૂ
૧૯૧૬	- રતલામ	૧૯૩૭	- ગુજરાંવાલા
૧૯૧૭	- સરગથલા	૧૯૩૮	- હુશીયારપુર
૧૯૧૮	- દિલ્હી	૧૯૩૯	- અંબાલા
૧૯૧૯	- જુરા	૧૯૪૦	- બીકાનેર
૧૯૨૦	- આમ્રા	૧૯૪૧	- અમદાવાદ
૧૯૨૧	- કોટલા	૧૯૪૨	- સુરત
૧૯૨૨	- સરસા	૧૯૪૩	- પાલીતાણા
૧૯૨૩	- હુશીયારપુર	૧૯૪૪	- રાધનપુર
૧૯૨૪	- બિનૌલી (દિલ્હી પાસે)	૧૯૪૫	- મહેસાણા
૧૯૨૫	- બડૌત	૧૯૪૬	- ભેધપુર
૧૯૨૬	- માલેર કોટલા	૧૯૪૭	- માલેરકોટલા
૧૯૨૭	- બિનૌલી	૧૯૪૮	- પટ્ટી (જલ્દો : લાહોર)
૧૯૨૮	- લુધીયાણા	૧૯૪૯	- હુશીયારપુર
૧૯૨૯	- જુરા	૧૯૫૦	- ઝંડીઆલાગુરૂ
૧૯૩૦	- અંબાલા	૧૯૫૧	- જુરા
૧૯૩૧	- હુશીયારપુર	૧૯૫૨	- ગુજરાંવાલામાં સ્વર્ગવાસ
			જેઠ શુદ્ધ-૮

સ્વપ્ન અને મહેમાન....

સ્વપ્ન અને મહેમાન એ બંનેની એક સમાન ખાસીયત છે....

બેમાંથી એકેય લાંબો સમય રહેતા નથી. સુખ એ સ્વપ્ન છે, તો દુઃખ એ મહેમાન છે....

બેમાંથી એકેય લાંબો સમય રહેવાના નથી માટે વિના કારણે મનને ડામાડોળ બનાવશે નહિ....

Shree Atmanand Prakash

Regd. No. GBV, 31

ચારિત્ર એજ સર્વસ્વ.....

ભક્તિર્માતા પિતા જ્ઞાનં ચારિત્રં તનયસ્તયો ।
ભક્તિર્હિ વન્ધ્યા ચારિત્રપ્રસવેન વિના મતા ॥

卐

- * ભક્તિ માતા છે, જ્ઞાન પિતા છે અને ચારિત્ર એમનો પુત્ર છે. ચારિત્રને જન્મ ન આપે એ ભક્તિ વન્ધ્યા છે.

卐

- * Worship and knowledge are the parents of good conduct. Worship if unable to give birth to good conduct, is barren.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
બારગોદડ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર